

Påskdagens mässa 2024

Livet har segrat! När Jesus uppstår från de döda öppnas det eviga livet för oss. ”Han *måste* uppstå från de döda” (Joh 20:9), så avslutas evangeliet idag på påskdagen. Om Jesus inte hade uppstått hade dödens makter fått sista ordet, Men genom att uppstå från de döda har Jesus brutit ner dödens, syndens och ondskans herravälde. Det är detta evangelium som vi alla måste leva av och vittna om. I dagens evangelium ser vi hur Maria från Magdala blir uppståndelsens första vittne. Hon får vittna om uppståndelsen för Petrus och den andra lärjungen. Alltsedan dess är det hela kyrkans uppdrag att vittna om uppståndelsen som kärnan i det glada budskapet. Jesus har segrat och vill ge oss del av det eviga livet. Dödens makt är bruten. Samtidigt måste vi inse att vi alla mer och mer måste bli levande vittnen om uppståndelsen, eftersom så många inte tagit till sig detta budskap. Vi vet att många sitter fast i en dödens kultur och måste få höra att livet har segrat. Som kristna får vi på alla områden främja en livets civilisation och göra allt vad vi kan för att motverka allt som bidrar till att livets okränkbarhet sätts i fråga och förnekas.

Hoppet har segrat! Genom att bejaka och glädja oss över Jesu uppståndelse får vi leva i hopp och tillförsikt. Vi vet att Jesus måste lida och dö för vår skull och uppstå från de döda för att öppna vägen till det eviga livet för oss. Påskens budskap ger oss hopp att vi också en gång skall få se Gud sådan här är i den eviga härligheten. Döden är inte en slutpunkt utan bara en övergång till den fulla verkligheten, där Gud skall bli allt i alla, där vi skall leva i ständig lovsång tillsammans med alla änglar och helgon - och vanliga smålänningar. Jesus har brutit ner dödsrikets portar för vår skull. Han har uppstått för vår skull. Vi är så viktiga för honom. Han vill leda oss fram till den himmelska bröllopsmåltiden. Redan nu får vi en försmak av den när vi deltar i eukaristin. En gång hoppas vi får fira måltid i den himmelska och triumferande kyrkan. Brudgummen vill ge sin brud del i denna eviga härlighet och glädje. I hoppet får vi redan nu en aning om livet *där uppe* (Kol 3:1-2), som Paulus säger två gånger, ett liv utan ände, som varar från evighet till evighet.

Glädjen har segrat! Här nere på jorden är det ofta sorg och smärta som präglar vårt liv. Krig och konflikter rasar över hela vår jord. Förtryck och förföljelse drabbar otaliga oskyldiga människor. Många drabbas av klimatångest och fruktan för planetens undergång. Våld och gängkriminalitet är vardag för många också i vårt eget land. Vetskapen om att vi en gång skall dö och att våra kära rycks bort ifrån oss gör oss sorgsna och uppgivna. Det är inte lätt att spontant känna glädje när vi ser på livet här nere. Det är därför vi behöver budskapet om Jesu uppståndelse mer än någonsin. Vi behöver en stor dos av himmelsk glädje för att

inte fastna i en kollektiv depression, i uppgivenhet och modlöshet. Samtidigt är det viktigt att betona att det inte är tal om en lättköpt och emotionell glädjekänsla. Den sanna glädjen har sin upprinnelse i Guds innersta mysterium, i Treenighetens inre, där de gudomliga personerna finner sin glädje i varandra. Det är den glädjen som bryter igenom när Jesus uppstår till det eviga livet och öppnar dess portar för oss alla. Det är den glädjen som vi får vittna om genom att bekämpa all ondska, upprätta de nedböjda, sprida fred och frid, rättvisa och rättfärdighet.

Kärleken har segrat! Varför måste Jesus uppstå från de döda? Guds kärlek är så stor att han inte kan stå ut med tanken att vi, hans älskade barn, skulle bli kvar i dödsrikets makt. I den uppståndne Herren Jesus Kristus ser vi den kärlek som har besegrat hat och likgiltighet, själviskhet och egenintresse, ja, allt det som gör livet så tungt och jobbigt för oss alla. Fadern kunde inte låta sin Son bli kvar i dödens rike. Genom att uppväcka honom till livet vill han visa vad vi också är menade att få del av: det eviga livets fullhet och den kärlek som har segrat en gång för alla. Därför måste vi alla bli vittnen om denna kärlek mitt in den sårade och sargade värld där vi är kallade att sprida evangeliets glädje och kärlek. Varje dag har vi möjlighet att öva kärlekens gärningar. Tänk om vi varje morgon skulle föresätta oss att ge Guds kärlek vidare till någon vi möter. Och möter vi ingen kan vi alltid be för alla och envar. Kärleken kan inte stängas in i vårt bröst, den måste driva oss ut ur oss vår trångbröstad själviskhet.

Förlåtelsen har segrat! Genom att uppstå ur dödsriket har Jesus förmedlat nåd och förlåtelse till alla dem som väntar på den fulla frälsningen. Det nya liv som han har öppnat för oss genom sin uppståndelse ger oss förlåtelse och försoning. Vi får börja om på nytt. Vi blir förlåtna och får förlåta. Jesus ägnade en stor del av sitt liv på jorden åt att förlåta syndare. Genom uppståndelsen strömmar Jesu förlåtelse ner över oss alla. ”Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn” (Apg 10:43). I vår tid och miljö är det många som böjs ner av skuld känslor, som ofta är vaga men ändå plågsamma. Det finns ingen institution som kan ge förlåtelse. Det är bara Jesus som kan förlåta synder och kyrkan som får förvalta denna hett eftertraktade nåd.

Vi har segrat! Genom vårt dop är vi redan bärare av uppståndelsens nya liv. Vi har befriats och räddats genom Jesu uppståndelse. Det nya livet har redan börjat. Vi har vårt sanna medborgarskap där uppe där Lammet tronar som segrare. Vi är delaktiga av denna seger, men samtidigt måste vi alla erkänna att denna seger inte är fullbordad. Hela vårt liv här på jorden måste därför präglas av ödmjuk självinsikt, av vilja till större omvändelse och trognare efterföljelse och överlåtelse. Men en sak är säker: Jesus vill fullborda sin seger i var och en av oss,

vi kan bara säga ja och amen, tacka och ta emot denna nåd från den uppståndne Herren.